
SEPIENKO

SEPIENKO

W latach 1444-1462 Sepienko należało do Piotra Tarchały Sepieńskiego. Od 1541 r. część wsi należała do Zadorskich. W 1574 r. jako właściciel wymieniany Abraham Zadorski, od którego córki Doroty Cykowskiej część dóbr w 1598 r. kupił Stanisław Bieczyński. W 1625 r. należało do Piotra Bieczyńskiego, potem w zastawie Kozierowskich. W latach 1685-1727 Sepienko stanowiło własność Wojciecha Bieczyńskiego, w latach 1727-1752 Aleksandra i Anny z Kwileckich Płonczyńskich, następnie Łukasza Płonczyńskiego. W 1773 r. część Sepienka należała do Kazimierza Mąkowskiego. W 1793 r. jako dziedzice występują synowie Aleksandra, bracia Płonczyńscy tj. Antoni, Franciszek, Ignacy i Walenty. W 1839 r. majątność odziedziczył Józef Tomasz Płonczyński. Od 1842 r. Sepienko stanowiło współwłasność Julianny Elżbiety zamężnej Derfer, Konstancji Tekli zamężnej Szynalskiej, Pawła Łukasza, Teofili Róży, Michaliny Józefy zamężnej Kąsinowskiej oraz Anny Bibiany zamężnej Biedermann. W roku 1855 dobra kupił Dezydery Chłapowski wraz z żoną Antoniną z Grudzińskich, a w 1858 r. Emanuela Anna Działyńska z Czartoryskich. W 1900 r. właścicielem majątku został książę Witold Kazimierz Czartoryski z Gołuchowa, a w 1911 r. książę Adam Ludwik Czartoryski z Sieniawy. W 1938 r. dobra odziedziczył Władysław Czartoryski z Gołuchowa.

W 1881 r. powierzchnia dóbr Sepienko wynosiła 532,7 ha, z czego 175,7 ha liczyły pola, 217,3 ha łąki, 15,6 ha pastwiska, 88,3 ha lasy, 8,3 ha nieużytki, 27,6 ha wody. Dzierżawcą majątku był wówczas niejaki Narkiewski. Od końca XIX w. do I wojny światowej jako dzierżawca wymieniany Franciszek Ksawery Speichert, który dzierżawił też Konojad i Łągiewniki II. W roku 1913 na terenie folwarku prowadzono hodowlę 40 koni, 112 sztuk bydła, 59 świń. W okresie międzywojennym dzierżawcą Sepienka był Mieczysław Speichert.

ZESPÓŁ FOLWARCZNY usytuowany był na zachód od zagród chłopskich, po zach. stronie drogi prowadzącej do szosy Grodzisk - Kościan. W końcu XIX w. podwórze miało kształt wydłużonego pięcioboku o dłuższej osi wsch.-zach. z zabudową we wszystkich pierzejach. Obecnie nie zachował się żaden budynek, a na miejscu dawnego folwarku wznoszą się gospodarstwa indywidualne.

Źródło:

Redakcja naukowa serii prof. dr hab. Jan Skorutowicz "Dawne budownictwa folwarczne"

Jolanta Goszczyńska, Majątki Wielkopolskie, Tom V, Powiat Kościański, Wydawnictwo Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie 1998r., wyd. cyt., s. 209

Gmina Kościan

Tu warto mieszkać, pracować i działać...

2014-04-23

Data zamieszczenia dokumentu w serwisie internetowym

966

Nr
dokumentu